

Motivele și principalele argumente

Din anul 2007, valorile-limită zilnice și lunare de PM10 au fost depășite în 35 și, respectiv, în 9 zone. În pofida acestei încălcări a articolului 13 alineatul (1) coroborat cu anexa XI la Directiva 2008/50/CE, Republica Polonă nu a luat măsuri eficiente pentru a reduce pe cât posibil durata acestor depășiri, contrar articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/50/CE.

Lipsa de eficiență a măsurilor corespunzătoare rezultă printre altele din durata de depășire a valorilor-limită, precum și din erorile cuprinse în dispozițiile legislative de stabilire a valorii emisiilor de combustibili utilizați pentru încălzirea individuală și a criteriilor de emisie pentru instalații de încălzire individuală.

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Milano (Italia) la 22 iunie 2016 – Sacko Moussa/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Cauza C-348/16)

(2016/C 343/40)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sacko Moussa

Pârâtă: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Întrebarea preliminară

Directiva 2013/32/UE ⁽¹⁾ (în special articolele 12, 14, 31 și 46) trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei proceduri precum cea italiană (articolul 19 alineatul 9 din Decretul legislativ 150 din 2011), în cadrul căreia autorității judiciare sesizate de solicitantul de azil – a cărui cerere, în urma examinării depline și a audierii, a fost respinsă de autoritatea administrativă abilitată să examineze cererile de azil – îi este permis să respingă acțiunea în justiție de plano, fără a trebui să procedeze la o nouă ascultare a solicitantului respectiv, în cazul în care actul de sesizare a instanței este vădit neîntemeiat, iar respingerea de către autoritatea administrativă nu poate fi, așadar, înfirmată?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, p. 60).

Recurs introdus la 24 iunie 2016 de Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2016 în cauza T-316/13, Pappalardo și alții/Comisia

(Cauza C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurenți: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C (reprezentanți: V. Cannizzaro și L. Caroli, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurențelor

Recurenții solicită Curții:

- cu titlu principal, anularea Hotărârii Tribunalului din 27 aprilie 2016 în cauza T-316/13 și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu principiile de drept consacrate de Curte;
- cu titlu subsidiar, în cazul în care elementele cauzei permit, în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții, pronunțarea pe fond de către Curte cu privire la cererea formulată de părți în cererea introductivă depusă la Tribunal și în special:
 - 1. constatarea răspunderii extracontractuale a Comisiei pentru prejudiciul cauzat recurenților prin adoptarea Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45 ° longitudine vestică, și în Marea Mediterană, invalidat de Curte prin Hotărârea din 17 martie 2011, *AJD Tuna*, C-221/09 (EU:C:2011:153);
 - 2. în consecință, obligarea Comisiei la repararea prejudiciilor cauzate recurenților;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

I. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a exclus relevanța Ordonanței Tribunalului din 14 februarie 2012 în cauza T-305/08 în ceea ce privește stabilirea întinderii declarației de invaliditate a Regulamentului nr. 530/2008 în Hotărârea *AJD Tuna*.

Pentru a declara nepronunțarea asupra fondului în cauza T-305/08, Tribunalul a interpretat, în Ordonanța din 14 februarie 2012, Hotărârea *AJD Tuna* în sensul că prin această hotărâre au fost admise capetele de cerere ale reclamantei din acea cauză prin care s-a solicitat declararea invalidității articolului 1 din Regulamentul nr. 530/2008. Stabilirea întinderii declarației de invaliditate în Hotărârea *AJD Tuna* reprezenta, așadar, obiectul dispozitivului Ordonanței din 14 februarie 2012.

În consecință, în decizia care face obiectul prezentului recurs, Tribunalul ar fi trebuit să aplice declarația de invaliditate a Regulamentului nr. 530/2008 în Hotărârea *AJD Tuna* potrivit întinderii stabilite prin Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2012 în cauza T-305/08.

II. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că încălcarea principiului nediscriminării prin Regulamentul nr. 530/2008 nu constituia o încălcare gravă și vădită.

Tribunalul nu a ținut seama de faptul că caracterul grav și vădit al încălcării principiului nediscriminării rezulta deja din Hotărârea *AJD Tuna*. În plus, Tribunalul nu a aplicat principiile stabilite în propria sa jurisprudență constituită de Hotărârea din 11 iulie 2007, *Schneider Electric/Comisia*, T-351/03 (EU:T:2007:212) și de Hotărârea din 3 martie 2010, *Artogodan/Comisia*, T-429/05 (EU:T:2010:60). În sfârșit, Tribunalul nu a aplicat criteriul formulat de Curte în Hotărârea din 16 iulie 2009, *Comisia/Schneider Electric*, C-440/07 P (EU:C:2009:459).